

“Коньовица”. Аз учех от най-ранни класове с момичета и момчета роми. Имал съм и имам с тях трайно познанство и непринудени и дружелюбни отношения. И сега продължавам да общувам с роми, - и то не само от “моя” квартал, но и от различните райони на столицата, пък и с роми от други градове и селища на страната. Тъкмо и поради това още от детско-юношеските си години трябваше да наблюдавам редица прояви, продиктувани от тъмния цвят на нашите роми. Не веднъж към се сблъсквах с крайно неприятни случаи родители да се карат на своите деца защо общуват с деца от циганското население. Слушал съм как ги хокат, възмущавайки се, че техните синове и дъщери се познават и дружат с “тези черни цигани”. Имал съм случаи да присъствам на казани “в очи” или “зад гръб” обиди спрямо някои хора с по-тъмен цвят на кожата и недостатъчно сдържано поведение, които дамгосват шумно: “Виж се бе, черен си като циганин!”, “Ей, черни циганино, какво правиш?!” и други подобни.

И още нещо, което в дадения случай има, може би, далеч по-голямо значение. Моите интереси ме ориентираха съвсем рано към научното поприще. Затова и досега в трудово-професионалната ми реализация няма други измерения, освен научните - както изследователски, така и преподавателски. В процеса на изпълнението на научно-преподавателската си дейност имах многократни възможности да работя с хора от различни раси - и то от различни страни и континенти на нашата планета. Естествено този факт даде своето отражение и върху научно-изследователската насока на пиетета ми към расово-биологическата определност на хората - изобщо, и конкретно към циганите. Дълго наблюдавах взаимоотношенията между хората от една и съща раса, както и между представители на различни раси, но нетипични за нашата страна - като се вземе от най-черните африканци и се премине през кубинските негри и красивите креолки, за да се стигне до жълтите вьетнамци.

Нещо повече. Животът ми предложи огромни възможности да наблюдавам познавателния и практически интерес на немалко представители на тези раси към нашите цигани. В много формални и неформални срещи и разговори с хора от Африка, Азия и Латинска Америка срещях винаги подчер-